

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 46. Variæ controversiæ Papam inter & Cæsarem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. paci ad quadruplici foederis normam
 A. C. 1720. hoc anno accessit, unde Cæsar Sabaudus
 Sardiniam reliquit, Cæsar vero Siciliam recuperavit, ceteris controversiis nondum definitis ad Cameracensem conventum rejectis.

§. XLVI.

*Variae controversiæ Papam inter
 Cæsarem.*

Quamvis Sicilia, ejectis Hispanis, ad Cæsaris obsequium redierit, minus tamen Constitutio, qua Pontifex die vigesima Februarii Anno 1714. Tribunal *Monarchiæ Siculæ* abrogatum non modo non recipiebatur, sed etiam Nicolaus Pignatellus Dux Montis Leonis novus Siciliæ Prorex Josephum de Fos deputabat, ut Judicis officio abilitæ hujus Monarchiæ fungeretur. Re comperta mox Pontifex Franciscum Pignatellum Sabinensem Episcopum Cardinalem Pro - Regis Fratrem datis literis incitavit, jussitque, ut serio ac diserte Fratrem suum moneret, fixum decretumque esse Pontifici, ut præfata Constitutio, necnon omnia ea, quæ de cognitione causarum ad forum Ecclesiasticum ibidem pertinentium facta cita fuere, inconcussa ac inviolabiliter ab omnibus observarentur: Nec his

Hist. Univ.
Period. VII.
Part. VIII.
 pag. 851.
Gottfr. Cont.
Hist Chron.
 l. 17. p. 767.

erat contentus Pontifex, sed hanc in Sæc. XVIII.
rem ad ipsum Pro-Regem die decima A. C. 1720.
tertia Januarii hæc perscripsit: „Ad-

„duci haud possumus ad credendum,
„Te ab insigni adeo & manifesta hujus
„sanctæ Sedis injuria Regiminis tui
„primordia auspicari velle, ac prorsus
„confidimus fore, ut pro spectata pru-
„dentia tua mature tecum reputes,
„ac expendas graves in memoratis no-
„stris literis Apostolicis inflictas pœnas,
„in quas magno cum animæ tuæ de-
„trimento palam incideres, siquid, vel
„contra earundem literarum disposi-
„tionem attentari mandares, vel etiam,
„a quoquam attentatum exequi præ-
„sumeres. Meliora itaque de insita
„Tibi pietate ac religione Nobis polli-
„centes, Te prædicti Regni Admini-
„stratore, nil nisi faustum, atque tran-
„quillum Ecclesiæ Apostolicæ Sedi e-
„venturum esse speramus, & ea freti
„fiducia diuturnam incolumnitatem læ-
„tosque indies rerum successus divina
„clementia postulamus Nobilitati tuæ,
„cui paternæ interim charitatis nostræ
„pignus, Apostolicam benedictionem
„peramanter impertimur.”

Cum autem se literis, monitisque
nil profecisse cerneret, ipsum Nepotem
suum Alexandrum Albanum Viennam
decrevit, eique literas Cæsari consignan-
das

Sæc. XVII. A. C. 1720. das die sexta Februarii tradidit, in quibus significabat, se de præteritis Ecclesie malis depressum, præsentibus commotum, & de futuris timidum in sola potenti Cæsaris auxilio eo firmiorem reponere fiduciam, quo promptiore animo ipse Cæsar sacræ Sedis Defensionem atque Advocatum in omni occasione se exhibiturum, atque arctissimum Sacerdotium inter & Imperium unionem procuraturum in suo responso ad literas Mense Februario anni prioris datas pollicitus esset: Precabatur igitur Pontifex, ut hunc suum Nepotem Imperator benigne exciperet, & Sedis Apostolicæ rationes maxime sibi commendatas habere, ejusque tum præteritis tum ob noxia pacis consilia impendentibus detrimentis strenuam benignamque operam afferre velit. Hunc autem Nepoti suo Pontifex in mandatis dedit, ut Urbem ac Comitatum Comacensem restitui, Siculæ Monarchiæ jurisdictionem in res Ecclesiasticas arrogari, extincta Farnesiana stirpe Placentinum Ducatum Ecclesie rursus uniti Albanianæ familæ feudum in Neapolitano Regno unicum investitura concedi, & Episcopatum collationem in præfato Regno unice sacræ Sedi reservari peteret. Spem benigni responsi ad hæc petita intercidebat nova dissensio Romæ exorta;

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

exorta; postquam enim Cardinalis de Althan Cæsareus Orator die decima octava Augusti Romanam Urbem solemni pompa ingressus erat, Jesuitam Cinfuegos ad Purpuram, & Viennensem Episcopatum ad Archiepiscopatus dignitatem elevari a Pontifice petiit, contenditque, ut honorifico stipatus satellitio præter morem ad omnes solemnitates in curru sexjugibus equis vehi permetteretur: Inde vero inter ipsum & Cardinalem Hannibalem Albanium Apostolici Fiscus Præsidentem, ac Pontificis Nepotem gravis oriebatur dissensio, quæ plurimum augebatur, postquam Pontificius vectigalium Præfectus tabacum, aliasque res, quas Cæsareus Veredarius Mediolano Romam invexerat, velut prohibitas merces auferri jusserat; mox enim Althanius Cardinalis, qui hac agendi ratione Cæsareæ postæ jura fuisse violata credebat, vicem rependere statuit, ac propterea eidem Veredario vidulum suum ante Romanæ Urbis portas per suos eripi jussit: Re comperta Pontifex Althanio petitam alloqui gratiam denegavit; Imperator vero aut satisfactionem præstari, aut pariter Albanium Pontificis Nepotem ab aula excludi voluit: Pontifex igitur, ne novæ contentioni ansam præbere videretur, Athanium con-

Sæc. XVIII

A. C. 1720.

fueto more ad alloquium admisit, ac insuper Albanio Cardinali in mandatis dedit, ut Purpura indutus, Althanium visum iret: quo facto Althanius Cæsareus Orator Marchioni de Bufalo supremo Pontificiæ Postæ Magistro inhibuit, ne deinceps se incio Veredarium Neapolin ablegaret, cum vero in alia ditione Oratoris facultas hac in re recedi crederetur, Hic Veredarium promote Beneventum decrevit, quem tamen Althanius, desuper summo Pontifice apud Cæsarem vehementer querente, denuo in Neapolitani Regni finibus detineri, suisque literis spoliari iussit. His accessit nova querelandi occasio; cum enim Pater Diez, aliusque Sacerdos pecunias ad Palæstinensem Missionem destinatas interceptisse accusarentur, ac propterea ambo in ius reperentur, idem Cardinalis Althanius soli Cæsari jus Patronatus in Palæstinam ac jurisdictionem in ejusmodi eventibus competere contendens, sententiam a S. Congregatione de Propaganda pronuntiatam revocari iussit. Nec minor molestia accrevit Pontifici, dum Cardinalis de Judice, qui relictis Hispani Regis partibus Cæsari adhæsit, summo Pontifici denunciabat, Imperatorem petere, ut Castrensis Ducatus, & Comitatus Roncilionensis Farnesiane

fianæ Domui restituerentur: cum vero Pontifex hac ratione juri suo derogatum arbitraretur, per Fontaninium, tunc celeberrimum Causidicum rationum suarum momenta solidissimo scripto comprobari præcepit, Cæsaremque placaturus, Patrem Cinsuegos Purpura donavit, & anno sequenti die sexta Martii annuit, ut Episcopatus Viennensis in Archiepiscopatum eveheretur, quæ tamen res interveniente Clementis XI. obitu non nisi sub Innocentio XIII. ejus Successore plene confecta est.

Sæc. XVIII.
A. C. 1720.

§. XLVII.

Ludovicus Belluga Cardinalis Purpuram acceptare a Papa jussus.

Jam supra memoravimus, quod Philippus V. Hispaniæ Rex sese inaugurationi Ludovici de Belluga Cardinalis per Cardinalem Aquavivam opposuerit, eoquod hic adversus immodicas Hispanæ Ecclesiæ libertates librum edidisset, ac insuper Pontificis Bullam, qua Hic decimarum concessionem Hispano Regi factam revocabat, promulgasset, aliunde vero Rex nullatenus Ludovicum, sed Patrem D'Aubantonum Jesuitam, conscientiæ suæ Moderatorem ad Romanam Purpursm evehi malisset. Eapropter nuntium, qui Ludovico

*Vid. supra pag. 265.
Hist. Univ. Period. II. cap. 8. t. 8. pag. 844.*